

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118510

§. 6. Fidei expositionem rejicientes a Rege tanquam hæretici declarati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66615)

Sæc. XVI.
A.C. 1541.

lanus, Roffensis & Heliensis, in Decanatus ac Canonicatus convertit, vel in alios quosdam usus Ecclesiasticos destinavit. Insuper Cranmerus primas in id curas impendit, ut in qualibet Ecclesia Cathedrali quidam assignarentur redditus pro Theologiæ, ac Græcæ & Hebraicæ linguæ Professoribus, nec non pro alendis, atque instituendis quibusdam juvenibus, qui postea ad varias Diœceses mitterentur. Verum Cranmeri propositum successu caruit, cum Catholici cuncta illius consilia evertent, probe conscii, quod per ejusmodi innovationes Lutheri hæresis eo facilius per universum Regnum diffunderetur, cum hic ipse Præsul hisce Sectatoribus faveret.

§. VI.

Fidei expositionem rejicientes a Rege tanquam hæretici declarati.

*Herbert. hist.
Henr. VIII.
Burnet. l. c.
p. 414.*

Vix Episcopatus ita recens fuerant erecti, cum illico ceterorum sollicitudo ad Religionis causas sese extenderet: postquam enim liber de expositione fidei, cujus supra meminimus, typis excusus prodierat, Rex eundem edita lege firmavit, vi cujus tanquam hæreticos declarabat omnes & singulos, qui aut plura aut pauciora, quam in præfato libro continentur, credere præsumerent:
cum

cum vero nullatenus impetrare potuisset, ut ejusmodi edicto æqualis omnium consensus accederet, atque aliunde quempiam ob hujus legis transgressionem castigatum fuisse, Scriptores fileant, gravi conjecturæ locus est, quod Rex lege clam edita prohibuerit, ne sex articulorum edictum saltem sub capitis pœna executioni mandaretur.

Sæcul. XVI.

A.C. 1541.

§. VII.

Henrici VIII. metus ob Scotiæ Regem.

Quamvis omnes in Anglia Henrici Regis voluntati cœco obsequendi studio cederent, nihilominus hic Princeps anxiiis curis agitabatur ob Scotiæ Regem; hic enim, licet Henrici nepos esset, jure eidem offensus erat, ut facile Anglis, si novam regiminis normam indignarentur, atque in Septentrionalibus Provinciis magno numero confluerent, præsto esse potuisset. Præprimis vero pertimescebat Henricus, ne Scotiæ Rex, cum Catholicorum consiliis exacte inhæreret, immoto Religionis studio adactus contra eum quicquam moliretur; jam enim plures effluxerant anni, intra quos hæretici in Scotia rogi supplicio plectebantur, cum vero Sectariorum numerus in dies magis magisque in Regno cresceret, hinc eorum quoque factio po-